

dring i opfattelsen af ekspropriation i forhold til, hvad Justitsministeriet udtalte dengang?»

»Spørgsmål nr. 58:

Efter hvilke retsprincipper kan Justitsministeriet i notatet side 32 udtale, at det har betydning for retsstillingen, at de eksisterende virksomheder gennem deres brancheorganisationer måtte være orienteret om et kommende lovforslag?»

I den anledning skal Justitsministeriet udtale følgende:

Ad spørgsmål nr. 55:

1. Det forslag til en elforsyningslov, som blev fremsat i marts 1975, indeholdt i § 8 en bestemmelse, hvorefter der i en bevilling til at drive elforsyningsvirksomhed kunne fastsættes vilkår om, at virksomhedens produktionsanlæg m.v. skulle *afstås* ved bevillingens fortabelse eller ophør.

I en udtalelse, som Justitsministeriet afgav den 22. maj 1975 til brug for den daværende handelsministers besvarelse af et spørgsmål fra Folketingets Energipolitiske Udvalg, anførte Justitsministeriet, at ministeriet var mest tilbøjelig til at antage, at et vilkår herom ville indebære ekspropriation, i hvert fald i forhold til elforsyningsvirksomheder, der før lovens ikrafttræden udøvede en virksomhed, som fremover ville kræve bevilling.

Justitsministeriet lagde herved vægt på, at vilkåret ville give ministeren hjemmel til at overføre ejendomsretten over produktionsanlæggene m.v. til det offentlige eller andre mod den oprindelige ejers ønske.

Det lovforslag, som den daværende handelsminister fremsatte i oktober 1975, gav på denne baggrund alene hjemmel til, at vilkår om overførsel af virksomhedens anlægsaktiver m.v. ved bevillingens ophør eller fortabelse kunne stilles i forhold til nye elforsyningsvirksomheder.

2. Miljø- og energiministerens forslag til lov om elforsyning indeholder ikke bestemmelser om, at der i en bevilling til at drive elforsyningsvirksomhed kan fastsættes vilkår om, at virksomhedens produktionsanlæg m.v. skal *afstås* ved bevillingens fortabelse eller ophør.

Lovforslaget indeholder derimod en række vilkår til den *ejerstruktur*, som elforsyningsvirksomhederne fremover skal opfylde for at opnå bevilling.

Som der nærmere er redegjort for i punkt 5 i Justitsministeriets notat af 28. april 1999, må det efter Justitsministeriets opfattelse antages, at disse vilkår ikke har ekspropriativ karakter.

Da det lovforslag, der førte til den nugældende elforsyningslov, ikke indeholdt bestemmelser om elforsyningssekskabernes ejerstruktur, havde Justitsministeriet ikke i sin udtalelse af 22. maj 1975 anledning til at vurdere, i hvilket omfang der – uden at der ville være tale om ekspropriation – kunne fastsættes vilkår herom.

Justitsministeriet har således ikke i udtalelsen af 22. maj 1975 givet udtryk for synspunkter, der strider mod de synspunkter, der er kommet til udtryk i notatet af 28. april 1999.

Tværtimod bygger notatet af 28. april 1999 på den samme forståelse af grundlovens § 73 som den, der er lagt til grund i udtalelsen af 22. maj 1975.

I såvel notatet som udtalelsen antages det således, at en hidtidig adgang til at drive elforsyningsvirksomhed uden bevilling udgør en rettlighed, der nyder beskyttelse efter grundlovens § 73. I såvel notatet som udtalelsen antages det endvidere, at afgørelsen af, om et indgreb har karakter af ekspropriation, beror på et samlet skøn over indgrebets beskaffenhed.

Der henvises i øvrigt til punkt 5.6 i notatet af 28. april 1999.

Ad spørgsmål nr. 58:

1. Efter § 97, stk. 2, i forslaget til lov om elforsyning er det en betingelse for at opnå bevilling til netvirksomhed, at ejerandele i elproduktionsvirksomheder, transmissionsvirksomheder, systemansvarlige virksomheder og forsyningspligtige virksomheder, der på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse besiddes af netvirksomheden eller af virksomheder, der besidder ejerandele i netvirksomheden, overføres til netvirksomheden. Tilsvarende er det en betingelse for at opnå bevilling til transmissionsvirksomhed, systemansvarlig virksomhed og forsyningspligtig virksomhed, at ejerandele heri overføres til den eller de berørte netvirksomheder.

Efter lovforslagets § 97, stk. 3, kan miljø- og energiministeren dispensere fra bestemmelsen i stk. 2, hvis særlige hensyn tilsiger det. Formålet med bestemmelsen er at undgå, at kravet i stk. 2 indebærer ekspropriation. Bestemmelsen indeholder således ikke hjemmel til ekspropriation.